08/02/2021

Ένας ταπεινός λευϊτης της Μητροπόλεως Φθιώτιδος στην αγκαλιά του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σαράντα ημέρες συμπληρώθηκαν από την εις Κύριον εκδημία του Συνταξιούχου κληρικού της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ιωάννου Κρικζώνη, του ταπεινού λευΐτου και εργάτου του Ευαγγελίου, ο οποίος παρά την συνταξιοδότηση του παρέμενε ενεργός λειτουργός του Ιερού Θυσιαστηρίου και προσέφερε απλόχερα τον παρηγορητικό λόγο της Ορθοδόξου Εκκλησίας στους πιστούς.

Ο αείμνηστος π. Ιωάννης χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος το έτος 1988 υπό των σεπτών χειρών του μακαριστού **Μητροπολίτου Φθιώτιδος κυρού Δαμασκηνού.** Ταυτόχρονα με την εκκλησιαστική του διακονία δημιούργησε με την καλοκάγαθη συμβία του, πρεσβυτέρα Μαρία Ζαμπακόλα μια ευλογημένη οικογένεια και απέκτησαν τέσσερα τέκνα.

Ο μακαριστός π. Ιωάννης υπηρέτησε τις ενορίες του Αγίου Νικολάου Νεοχωρίου Υπάτης και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Νέου Κρίκελου Λαμίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι πρωτοστάτησε στην ανέγερση δύο μεγαλοπρεπών και περικαλλών Ιερών Ναών της πόλεως Λαμίας, του Αγίου Γεωργίου Νέας Άμπλιανης, στον οποίο υπηρέτησε από το 1990 έως το 1994, καθώς και του Ιερού Ναού της Αγίας Σοφίας, στον οποίο επί 20 και πλέον έτη διακόνησε με ζήλο και φόβο Θεού το Άγιο Θυσιαστήριο και το πιστό πλήρωμα της ενορίας.

Από το 2011, παρά τη συνταξιοδότηση του, **ο μακαριστός π. Ιωάννης** συνέχισε να εργάζεται στον αμπελώνα της τοπικής μας Εκκλησίας, ως ιερουργός στον **Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας,** εξυπηρετώντας παράλληλα τις λειτουργικές ανάγκες **του Ραχουτείου Εκκλησιαστικού Γηροκομείου Λαμίας,** καθιστώντας το Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Παντελεήμονος, μια μικρή ενορία, όπου αναπαύονταν πνευματικά και πολλοί από τους εγγύς ευρισκομένους κατοίκους του κέντρου της πόλεως της Λαμίας.

Μέχρι και της τελειώσεως του διακονούσε ως λειτουργός στο **Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Φανουρίου** της ενορίας των **Αγίων Θεοδώρων Λαμίας.**

Επιπλέον ο π. Ιωάννης εργάστηκε άοκνα, με ζήλο και αυταπάρνηση σε μια δύσκολη διακονία της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, στην ανακύκλωση χαρτιού, τα έσοδα της οποίας κάλυπταν τις ανάγκες της εξωτερικής ιεραποστολής της τοπικής μας Εκκλησίας στη μαύρη Ήπειρο.